

בוגרים ובוגרות, מוסמכים ומוסמכות

בשנת תש"ף העניקה האוניברסיטה הפתוחה תואר ראשון ל-3,328 בוגרים ובוגרות. 41 סטודנטיות וסטודנטים נוספים סיימו לימודי חוג לאחר תואר. תואר שני הוענק ל-515 מוסמכים ומוסמכות. 17% ממקבלי התארים והתעודות הצהירו שאין להם תעודת בגרות (לנתונים על בוגרי תואר ראשון ראו נספח ב; לנתונים על מוסמכי ומוסמכות תואר שני ראו נספח ד; לנתונים על לימודי תעודה ותעודות הוראה ראו נספח ה).

סלאם ביאדסה, סיימה לימודים לתואר ראשון במדעי הרוח והחברה בהגשת לימודי המזרח התיכון

אני, סלאם ביאדסה בת 48, נשואה ואימא לארבעה. סיימתי תיכון עם בגרות מלאה, והחלום שלי היה השכלה גבוהה ולזכות בתואר בוגרת אוניברסיטה. התחנתי בגיל צעיר, ובגיל 20 כבר הייתי אימא. גידלתי את הילדים, ורק אחרי שהם גדלו, התחלתי לחשוב על יציאה לשוק העבודה. התחלתי לעבוד בשנת 2009 בעיריית באקה אל גרביה כממלאת מקום בלשכת הרווחה במקום עובדות הזכאות. הוכחתי את עצמי בעבודה, ואחרי שנתיים מנהלת הלשכה נתנה לי להוביל תוכנית בעיר שלנו (תוכנית שמ"ש – שיקום משפחתי שלם עבור משפחות לילדים עם מוגבלות). תוכנית שמ"ש היא תוכנית ארצית בארבע ערים גדולות בישראל. העיר שלנו הייתה העיר הערבית שהשתתפה. זכינו להיות מודל לחיקוי בהצלחת התוכנית מול הגופים שהפעילו את התוכנית: ג'וינט ישראל – אשלים, משרד הרווחה והמוסד לביטוח הלאומי. תוך כדי עבודתי בתוכנית הזאת גם עבדתי כמנהלת כספים בבית ספר ניסויי יסודי וכמזכירה ראשית באותו בית ספר.

צלום: אחר מילר

בגיל 43 החלטתי להגשים את חלום חיי וחיפשתי אוניברסיטה שתעזור לי בכך. מצאתי שרק באוניברסיטה הפתוחה אני יכולה ללמוד בגאווה ולהשיג את התואר וכך היה. ב־2013 התחלתי ללמוד תוך כדי עבודה בשני מקומות עבודה ב־125% משרה וכמובן המשכתי לטפל בבית ובמשפחה. זה לא היה קל. התמודדתי עם כל הקשיים ולא ויתרתי אפילו על נוכחות בכל השיעורים. בשבילי היה מאוד מרתק ומעניין ועשה לי כייף, אבל לא היה קל, ובלי העזרה והתמיכה שקיבלתי ממשפחתי לא הייתי יכולה להתמודד. היו גם רגעים שחשבתי להפסיק את הלימודים, אבל בעלי והילדים עזרו וסייעו לי בכל דבר. בעלי עזר בעניין הקניות והאוכל, בני הבכור והיחיד עזר לי בעבודת הגינה שהייתי מקדישה לה המון זמן והבנות עזרו בסידור הבית וגם בעבודות האקדמיות שלי.

מה שעוד עזר לי בתהליך הלימוד היה היחס הנפלא והחם והתומך שקיבלתי מהנהלת קמפוס ואדי ערה של האוניברסיטה הפתוחה ומהמזכירות וכמובן מהמרצים והמנחים הנפלאים שחיבקו אותנו הסטודנטים והכילו אותנו בכל תהליך הלמידה שלנו. זה עזר לי מאוד לסיים את הלימודים בציונים מרשימים ולקבל את תעודת התואר בזמן הנכון.

שון לבקוביץ, סיים לימודים לתואר ראשון במדעי החיים בהצטיינות יתרה

צילום: ארז מילר

כמי שהתעניין בתחום מדעי החיים והרפואה בערך מיומו הראשון, נרשמתי בכיתה ט ללימודי ביולוגיה באוניברסיטה הפתוחה. המשכתי בלימודי בהנאה רבה, בד בבד עם המשך הקשר עם החברים בבית הספר ולימודי הבגרות, וההישגים הגיעו כתוצר לוואי של רצון אמיתי להבין את תעלומת החיים. לפני שנתיים סיימתי את לימודי התיכון ונכנסתי לשנה של דחיית גיוס כדי להשלים את התואר הראשון באו"פ. במהלך שנה זו הצטרפתי לקבוצת המחקר של פרופ' אהוד גזית באוניברסיטת תל אביב. לפני כשנה סיימתי את לימודי התואר הראשון במדעי החיים בהצטיינות יתרה. במהלך לימודי באו"פ קיבלתי ארבע פעמים את פרס מצטיין הנשיא וארבע פעמים תעודת הצטיינות של מסלול "אקדמיה בתיכון". לאורך כל דרכי באו"פ נהייתי הנאה צרופה מעצם ההתעמקות בתחום מדעי החיים, שאני כל כך אוהב, וזאת גם מבלי לוותר על המסגרת החברתית של בית הספר.

מייד עם סיום התואר הראשון באו"פ התחלתי לימודי דוקטורט בביוטכנולוגיה במסלול הישיר-מהיר באוניברסיטת תל אביב, במעבדתו של פרופ' גזית, ועליו אני שוקד בימים אלה (ובשנים הקרובות). במקביל, לפני כחצי שנה התגייסתי במסגרת מסלול עתודה, וכיום אני קצין ביחידת מו"פ טכנולוגית מובחרת, ועל כך לא ארבה במילים. אנשים לא מבינים איך אפשר לעשות הכול במקביל: בית ספר ותואר, מחקר וצבא – אבל אתם מבינים; זה ב־DNA שלנו, בוגרי האו"פ.

היום, בגיל 20 המופלג, אני נזכר באותו יום שישי לפני שש שנים שבו הלכתי עם אימא למכללת אשדוד להירשם לקורס הראשון שלי באו"פ – ביולוגיה כללית א. לא יכולתי להתחיל לדמיין שעוד כמה שנים אהיה במרכז העשייה המדעית-טכנולוגית באקדמיה ובמערכת הביטחון. התודה על כך מגיעה לאוניברסיטה הפתוחה שהעניקה לי את ההזדמנות ואת הפלטפורמה לצמוח ברמה האישית והאקדמית ולהראות לכולם שגיל זה רק מספר.